



Església de Santa Margarida

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Cantallops 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS.
Emplaçament Dalt d'un turó sobre el nucli de Cantallops

Coordenades:

Latitud: 41.36567
Longitud: 1.8012
UTM Est (X): 399737
UTM Nord (Y): 4580044

Classificació

Número de fitxa 08013-194
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1975
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Arquebisbat de Barcelona C/ Bisbe, 5, 08002-BARCELONA

Fitxes associades:

[Cal Ros](#)

[Cal Ros](#)

[Sínia de cal Carbó](#)

[Carrer Nou](#)

[Carrer de Santa Margarida](#)

[Cantallops](#)

[Centre Cultural i Recreatiu de Cantallops](#)

Descripció

Situada en un replà sobre un petit turó, al peu del Cap de Grill, al nucli urbà de Cantallops. Junt amb la capella romànica del Sant Sepulcre d'Olèrdola és l'únic edifici de caràcter religiós de planta circular existent al Penedès. És un edifici singular, de molta visibilitat des de tot l'entorn. Té un caràcter emblemàtic i al seu interior es venera una imatge de Santa Margarida. A més la creu que hi ha sobre l'altar era un creu processional barroca. És sufragània de la parròquia de Sant Pere d'Avinyó.

Observacions:

S'ha obert fitxa a banda per als objectes de culte.

Història

Hi ha antecedents històrics sobre l'existència d'una capella de Santa Margarida, així, l'any 1579, Jaume Peipo d'Avinyonet, en el seu testament deixà una quantitat per arreglar la Capella de Santa Margarida de Cantallops, i el 1729 el Visitador General de la parròquia de Sant Pere d'Avinyó mana que els obrers d'Avinyonet anessin a arreglar la capella de Santa Margarida de Cantallops (ESCOFET, 1981)". Un dels senyals d'identitat de Cantallops és l'església que domina el poble, que va ser consagrada el 20 de juliol de 1975 pel bisbe Capmany. A principis de l'any 1975, l'església de Cantallops (que encara es conserva a la carretera) tenia una gran esquerda, i a més a la gent gran li feia por travessar la carretera . Fruit de l'empenta col·lectiva, a l'abril, la família Fortuny Algueró ja havia cedit un terreny a Cap de Gruill, i els plànols ja estaven fets així com tots els papers en regla. El dia 14 es va començar a construir el nou edifici, i als tres mesos, el 20 de juliol, s'inaugurava. Tothom va treballar per fer realitat el projecte, sota la batuta dels dos paletes del poble (el Joan Ràfols i el Josep Guilera). Els diumenges eren els dies de màxima activitat. S'explica que per la Mare de Déu de Montserrat, el 27 d'abril, es van posar més de 3.000 totxanes. No obstant, hi va haver moments delicats, com quan es feia la cúpula, o quan es posava la campana o la creu. La forma rodona de l'església al principi va costar d'assimilar, però amb el temps es va convertir en un signe identitari. Era un tret característic del poble. A mig construir, hi havia gent que preguntava si era un dipòsit d'aigua o una plaça de toros. Quan va estar acabada i pintada, també es deia que semblava un pastís de nata amb maduixes. Però en realitat, molta gent reconeixia Cantallops per l'església circular (GUILERA ALEMANY, 2000). La devoció a Santa Margarida, a qui es troba dedicada la església actual, fou força present en temps medievals. Geogràficament proper es troba l'antecedent d'aquesta advocació a Santa Maria de Llinda, en la capella enrunada del segle X. Resulta interessant la casualitat històrica de la existència, en documentació del segle XI, de un Llop-Sanç, afincat en les proximitats de Llinda en terres que inclouen el "Campo de Lupo" (Cantallops?), encomentat l'any 1176 a Bertran de Solario, l'amo de Mas Bertran, pel monestir de Sant Cugat (MARGARIT, 1983a). L'antiga església que es troba al carrer de Santa Margarida (que segueix el traçat de la carretera nacional, va ser construïda pel pare d'en Llopart entre els anys 1952 i 1958. V ser pagada pel poble i els rics propietaris. La pedra es va portar des de les pedreres que encara es poden veure sota el cementiri de les Gunyoles (informació oral, Julià Marcè). Abans de la Guerra Civil hi havia una altra capella de Santa Margarida prop del camí dels Xops, amb un petit barri empedrat marcat per

cancells baixos.

Bibliografia

ESCOFET, Josep (1981) "Reculls per a una Història". Diversos articles publicats a la revista Arrels, núms. 61 a 67. Avinyonet del Penedès. GUILERA ALEMANY, Xavier (2000) "25 aniversari de l'església de Santa Margarida, Cantallops" Avinyonet Avui. Revista informativa de l'Ajuntament, Núm. 35, p. 12. Avinyonet del Penedès: Ajuntament d'Avinyonet del Penedès. MARGARIT, A (1983a) Sant Sebastià dels Gorgs. Origen del topònim "Els Gorgs". Barcelona: L'autor.

